

BAKA ISTVÁN

Egy kis (éjjeli) zenetörténet

Bachhoz így szólt Telemann:

„A kiscsigyám tele van.”

Bach ezt mondta néki: „Kend el!

Csak vigyázz, ne lássa Händel!

* * *

Bécs utcáit járva Mozart,
meglátott egy árva lószart,

s szólt: „Ki orrát beleveri,
nem lesz más, mint Salieri.”

* * *

Sárgaházba jutva Schumann,
nyakig elmerült a bűbán:

„Látom már, a sors rám pikkel, –
mért is kezdtem Clara Wieckkel?”

* * *

Lányától ebédre Liszt

nem kapott, csak tejbegrízt;
s kérte őt: „Cosima, vágd el!

A felét hadd falja Wagner:

* * *

Nőjét hívta Mahler: „Alma,
nékem már az élet alma.

Légy okoska, árad verd fel!

S elvesz majd Kokoschka, Werfel.”

* * *

Feldöntve a kottatartót,

Operából ront ki Bartók:

„Nem kell ez a rusnya hodály;

Írjon zenét ide... Lehár!

* * *

Ha nem tetszik Pendérecki,
az ajtómon penderedsz ki!